

[Chr. Christiansen.]

til de allierede Nationer, er det rimeligt, at denne Lovgivning bliver gjort til Genstand for fornyet Behandling. Mit Parti er enigt med den højtærede Handelsminister i, at en ny særlig Lov er baade ønskelig og naturlig, saaledes at der kan tages berettiget Hensyn til de Krigsforhold, der har været raadende i de senere Aar.

Jeg kan give min Tilslutning til de foreslaaede Ændringer til Loven af 20. Marts 1940 og er glad for, at den tidligere Bestemmelse om, at Hædersgaven kunde bortfalde, naar der skete en Nedsættelse af Invaliditeten, nu er foreslaaet strøget. Som bekendt fandt Anerkendelsen Udtryk i Tildelingen af en livsvarig Hædersgave paa 800 Kr. aarlig til danske Sømænd og Fiskere eller deres efterladte og 200 Kr. til Børn under 18 Aar af Sømænd og Fiskere. Da netop en Forbedring af Invaliditeten for de Sømænd og Fiskere, der kom til Skade under Farten, altid — af mange Grunde — vil være ønskelig, og da den Indsats, som de søfarende har ydet, selv om de faar et bedre Helbred senere hen, dog alligevel stadig vil være anerkendelsesværdig, er det efter min Mening rimeligt, at Hædersgaven bibeholdes.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister: Hvor mange Sømænd eller Fiskere har maattet falde for den oprindelige Bestemmelse i den gamle Lov i Tiden fra Marts 1940 til nu? Jeg vil ogsaa gerne spørge, om det er Tanken fra Ministeriets Side at tage disse Tilfælde op til fornyet Behandling, naar de her forelagte Lovforslag er vedtaget af Rigsdagen.

I mit Parti har der været Enighed om, at et nyt Lovforslag var nødvendigt, saaledes at vi alle kunde faa Lejlighed til at yde vor Anerkendelse af den betydningsfulde Indsats, danske Sømænd og Fiskere har ydet den allierede Krigstjeneste, og som ogsaa væsentligt har bidraget til Danmarks Befrielse.

Det nye Lovforslag følger de samme Linier, som er gældende i Loven af 1940, baade med Hensyn til Tildelingsformen og med Hensyn til Hædersgavens Beløb.

Til selve Lovforslaget vil jeg gerne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger. I Lovforslagets § 1 tales om de danske Statsborgere, som er omkommet som Følge af Krigsforlis. Skal dette forstås i snævrere Forstand, saaledes at Ulykker i Forbindelse med almindeligt Skibsforlis ikke falder ind under Loven, selv om Skibets Sej-

lads i øvrigt var en aktiv Indsats for den allierede Krigsførelse, eller er det Meningen, at Bestemmelsen i § 6 kan komme i Betragtning i saadanne Tilfælde? Om dette Spørgsmaal vil jeg gerne bede den højtærede Handelsminister udtale sig.

Med Hensyn til § 1, Stk. 2, vil jeg gerne spørge, hvordan det stiller sig med Hædersgaven til Børn efter søfarende, hvor den hjemmeværende Ægtefælle har forbrudt sig paa en saadan Maade, at Hædersgaven efter Lovens Bestemmelse maa bortfalde.

I § 2 bestemmes det, at i Tilfælde, hvor Tidspunktet for Dødsfaldet ikke kan oplyses, maa Ordning træffes efter de Bestemmelser, der findes i Loven af 21. Maj 1940 om borteblevne Personer fra krigsforliste Skibe. Hertil har jeg en Bemærkning at gøre. Det er, som jeg kan forstaa, ikke mindst i Øjeblikket uhyre vanskeligt at fremskaffe de fornødne Oplysninger om, hvordan Skibene er forlist, og hvornaar de er forlist. Det kan derfor hælde, at der senere bliver fastslaaet et andet Tidspunkt end det, man først var kommet til, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Handelsminister, om man i saadanne Tilfælde kunde tænke sig at genoptage Sagen og drage Omsorg for en Efterregulering af den Hædersgave, der kan være Tale om.

Bestemmelsen i § 3 om, at de Hædersgaver, som paa Grund af den efterlattes Død ikke kan komme til Udbetaling, vil man anvise til en i Sømændstandens almene Interesse virkende velgørende Institution, kan jeg slutte mig til, men jeg benytter Lejligheden til at henlede Handelsministerens Opmærksomhed paa, at Sømændene selv har en velgørende Institution, der staar uafhængig af deres faglige Organisationer. Denne Institution, som har virket i næsten 25 Aar, hedder „Sømændenes filantropiske Forening Pligtanker“, og den har gennem Aarene ydet et paaskønnelsesværdigt Velgørenhedsarbejde inden for Sømændenes egen Kræds. Jeg anmoder om, at ogsaa denne Institution bliver taget med i Overvejelserne i Forbindelse med de Hædersgaver, der ikke direkte kan komme til Udbetaling.

Jeg kan yde min fulde Tilslutning til Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 om, at Hædersgave ikke kan opnaas af den, der ved sin Opræden har lagt et med den allierede Sag og Danmarks Frihedskamp uføreneligt Sindelag for Dagen, og jeg finder det rigtigt og rimeligt, at en tildelt Hædersgave kan bortfalde, saafremt det